

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXX.

Únor 2024

Draží čtenáři!

Den má sice stálý počet hodin, ale s přibývajícím světlem se zdá, jakoby byl, tedy již o hodinu, přeci jen delší. Mráz i sníh nutí poletující zpěváčky brát krmítka útokem. Určitě se už těší, až z plna hrdla spustí svůj chvalozpěv přicházejícímu jaru. A při oteplení je již jejich zpěv pronikavější a jasný; ten čas přichází!

Co nám přinese nejkratší měsíc v roce? Nevím. Začneme postní období a tak nastane doba očekávání a příprav na Velikonoce. Mnozí budou přijati mezi čekatele křtu, aby mohli být o těchto svátcích našeho vykoupení pokřtěni, biřmováni, aby přijali poprvé Krista v eucharistii.

Žijeme v době, která nám přináší mnoho dobrého a užitečného. Bohužel vše se dá zneužít. V dějinách spásy, zvláště při čtení Starého zákona vnímáme, jak jsou protkány boji a chamtivostí, intrikami a pomstou. Nad tím vším je Bůh, který se ujímá těch, jimž je činěno bezpráví. Možná se pozastavíme nad Božím jednáním, proč to či ono dopustí, ale když se pozorně zadíváme, můžeme zahlédnout, že Bůh není pomstychtivý a malicherný, ale Bůh, který vše stvořil z překypující Lásky. Tedy i člověk není náhodou. Co tedy se všemi invazemi a násilím máme dělat? Věřit! Věřit, že Bůh nechce a nepotřebuje násilí, aby projevil svou blahosklonnost. On touží po otevřeném srdci člověka, kdy se mu snaží nabízet úžasné hlubiny a velký rozměr své Lásky, jen člověk na to nedbá. Když lidé byli věrní Bohu, dařilo se jim. Když si dělali věci po svém, milost ztratili. Svou chybou, ne Božím trestem. Důsledek hříchu je odloučenost od Boží Lásky. Bůh netrestá, ale vychovává.

Buďme věrní Lásce! I přes všechnu ustrašenost a fyzické neduhy věřme, že Boží spravedlnost chce všechny, kdo chtějí, omýt kalichem krve Kristovy, která vykoupila svět z područí hříchu. Kristus nezemřel nadarmo. Přichází, klepe – kdo mu otevře? Rozhlédněme se do dálek všech prožitků našeho života. Cožpak tam nenajdeme mnoho Božích laskavých doteků? Je tam jen temnota? Pokud ano, pojd' na světlo, otevři oči a vol, zda je příčinou válek a vraždění Bůh, anebo člověk, který Boha nedbá?

Ten čas přichází, žádná válka jej nezastaví! Boží spravedlnost, ta je dokonalá, kdo se jí chopí? Je to především Bůh, který čeká na návrat svého marnotratného syna. Je to především Kristus, který trpí. Kvůli zlobě, zatvzelenosti a nenávisti, protože tato lavina zla zaplavuje jeho milované.

Bože dobrý, zpřetínej osidla zloby, válek, nenávisti a daruj nám svůj pokoj!
Mé srdce Ti... Amen

(Aleluja – v postní době se vynechává)

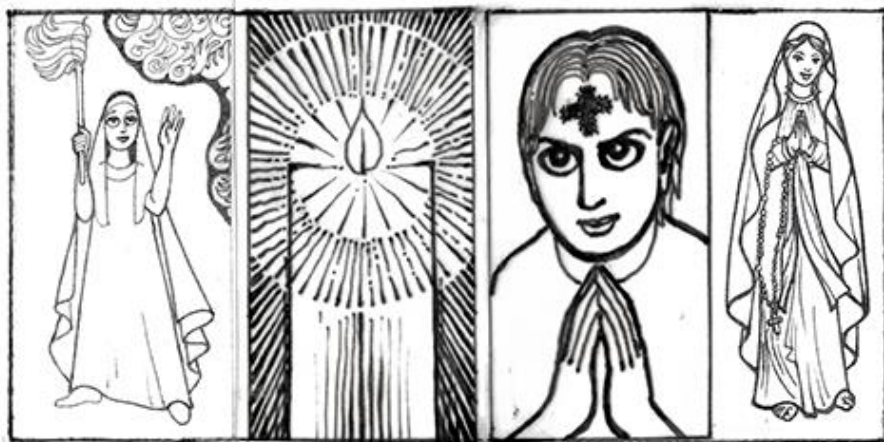
Váš Filip

ÚNOR VE FARNOSTI

Aktuality sledujte, prosím, na nástěnce, v ohláškách, na webu a Fb.

- 2. února: Svátek Uvedení Páně do chrámu – Hromnice
- 5. února: Svatá Agáta (Háta, Dobruše)
- 11. února: Panna Maria Lurská / světový den nemocných
- 14. února: Popelční středa, první den doby postní

Ilustrace: Eva Rádková

Setkání Sekulárního františkánského řádu

se bude konat **v neděli 4 února**. Ve 14.00 hodin možnost společné modlitby růžence. Mše svatá začíná ve 14.30 hodin v kapli sv. Michala. Na setkání proběhne vizitace Národní rady SFR.

Chválové večery

se v našem kostele konají **každou středu večer od 19.30 hodin**. Program najdete na plakátcích v kostele a na nádvoří a na webu: www.chvalyvestredu.cz. Všichni jste co nejsrdečněji zváni!

Farní kalendář 2024

Ještě nám zbývá několik výtisků našich farních kalendářů na rok 2024. Přijít si pro ně můžete na faru, do sakristie, nebo do knihkupectví Paulínky. Cena 70 Kč.

Svíčky pro Ukrajinu

Od začátku ledna až do odvolání sbíráme v našem kostele svíčky a zbytky vosku (parafinu), ze kterých v dílně na Moravě vyrábějí zákopové svíčky pro vojáky na Ukrajině. Krabici najdete, jako vloni, za dveřmi do kostela. Děkujeme! (Do sakristie kostela – jak je napsáno na plakátku – je můžete přinést také, přede mší svatou, nebo po ní, a odevzdat je naší kostelnici, nebo našemu kostelníkovi. Jednodušší je ale krabice v kostele, protože kostel je otevřen po celý den, od 8.00 do 19.00.) Pokud se chtějí přidat další farnosti, prosím, ozvěte se nám, kvůli koordinaci.

Františkánská obnova pro mladé na Velehradě

Srdečně vás zveme na duchovní obnovu na Velehradě 8. až 10. března. Více na www.ofm.cz.

48 hodin františkánem

Opět srdečně zveme na naši oblíbenou akci pro všechny, kteří přemýšlejí o duchovním povolání „48 hodin františkánem“. Víte-li o někom, kdo by mohl mít zájem, dejte mu také vědět. 5. až 7. dubna v Plzni. Více na www.ofm.cz nebo u br. Bernarda.

Adorace

K adoraci před nejsvětější svátostí v kapli sv. Michala se můžete připojit každý všední den od 9.00 do 15.00 hodin (v čase zpovědní pohotovosti).

OHLÉDNUTÍ

Bratři v Izraeli

Několik našich bratří, spolu s bratry ze Slovenska, se v polovině září 2023 vydalo na společnou desetidenní pouť do Izraele...

Svatá země 2023 – cesta do Perly františkánských misii (část 4.)

Po krátkém odpočinku vyrazíme z Magdaly a zastavujeme u moderního duchovního centra Domus Galileae, které spravuje společenství Neokatechumenátní cesta (foto 1). Jedná se o jedno z možných míst, kde Pán Ježíš pronesl horské kázání o blahoslavenstvích. Sv. Jan Pavel II. navštívil tento „Galilejský dům“ v roce 2000 a vyjádřil přání, aby se stal místem

mezináboženského dialogu. Odtud se vydáváme na trochu delší cestu do místa historické Cézareje Filipovy, dnes Banyas, kde sestupujeme k vodopádu na

potoku Nachal Chermon, jednom z přítoků řeky Jordán (foto 2 a 3). Místo se nachází už velmi blízko pohoří Hermon. Navštívujeme i prameny Jordánu a vykopávky pohanského Panova chrámu a chrámu císaře Augusta. Prohlížíme si celé fórum, na kterém kromě již zmíněných chrámů stávaly i další objekty. Některým bratřím nedá klid rozbitý kužel na pískovišti, který

je pobitý plechem s vytlačeným textem evangelia o Petrově vyznání u Cézareje Filipovy. Společnými silami jej opravují a nakonec mohou tento text vytlačit pohybem kužele do písku, a to hned v několika jazycích (foto 4).

Náš autobus brzy po odjezdu z Banyas dostává pořádně zabrat, protože šplháme na Golanské výšiny do téměř dvoutisícové nadmořské výšky na pohoří Hermon. Cestou musíme dvakrát zastavit a počkat, až motor vychladne na alespoň trochu přijatelnou provozní teplotu. V jedné ze zatáček nám do boku předního skla autobusu naráží nějaký dravec, který „nevybral zatáčku“ letu. Za další zatáčkou si vzpomínám na text žalmu 22,13: „Množství býků mě kruhem svírá, bášanští tuři mě obstoupili.“, neboť jednoho takového zástupce zdejších sudokopytníků zde potkáváme kráčet přímo uprostřed silnice (foto 5).

Po pravé straně míváme zříceninu hradu Nimrod, který vybudovali Arabové, načež byl dobyt křížáky, aby jej posléze opět ovládli muslimové. Přijíždíme na parkoviště pod lyžařské centrum Mt. Hermon, odkud jdeme pěšky ke kabinové lanovce, kterou se necháváme vyvézt na horu Habushit do nadmořské výšky 1955 m (foto 6). Na samotný vrchol Hermon (2236 m n.m.) se nelze dostat, neboť leží ve vojenském pásmu.

Pokračování příště...

Br. Jeremiáš

Jak je dnes na Ukrajině?

Začátkem prosince se vrátil z Ukrajiny Honza Zamrazil, který s dalšími dobrovolníky ze sdružení Zdravotní zajištění vozí humanitární pomoc do nemocnic na frontě. V refektáři kláštera nám vyprávěl i promítal o tom, s čím vším se musí potýkat, jak se školí paramedici i jak se chránit na cestách a ve válce. Dokonce si přinesl materiál,

na kterém předváděl konkrétní záchranu v terénu. Jeho vyprávění bylo plné silných momentů, mě osobně oslovil i příběh o tom, jak se člověk dostane k dobrovolničení a nakonec do války a jaká „průprava“ tomu předcházela.

Dověděli jsme se, jak a kde pomáhá materiál, který sbíráme a posíláme, i jak můžeme pomáhat dál. Posluchači byli zvědaví a měli spoustu dotazů, takže se u kávy a buchet besedovalo až do večerky.

Celému setkání předcházela mše svatá, sloužená v kapli sv. Michala, „za spravedlivý mír pro Ukrajinu a za ochranu pro všechny její obránce i dobrovolníky, kteří do napadené země přivážejí pomoc“. Na varhany ji

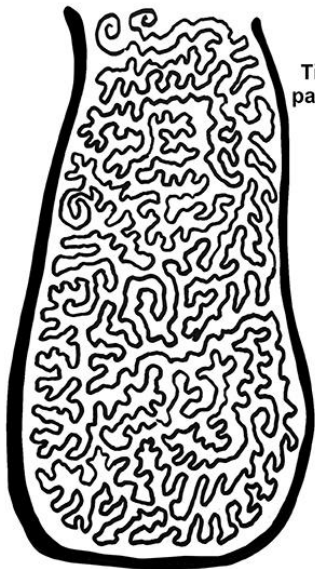
doprovázela Jitka Slavická – sborníková Svatoignáckého sboru. Jitka nás také seznámila s aktivitou „táčky“, které se mohou zájemci zúčastnit v zázemí kostela Nejsvětějšího srdce Páně na nám. Jiřího z Poděbrad. Jde o třídění a rolování kazových obvazů, které zdarma dostáváme z továrny a po drobných opravách posíláme na Ukrajinu. Chystáme se k této aktivitě připojit i u nás.

Kromě toho dále sbíráme veškerý zdravotnický materiál (použité berle, ortézy, tlakoměry, autolékárničky, obvazy, pleny pro dospělé apod.) a léky (i načatá balení nebo prošlé).

V případě větších dodávek nebo dotazů můžete volat na č. 732 711 480.

Za všechny příspěvky, modlitby a podporu upřímně a ze srdce děkujeme.

Táčky pro Ukrajinu

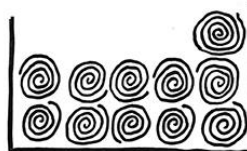

Třídění a přetáčení kazových obvazů z továrny, které se pak vozí do polních nemocnic na ukrajinské frontě. Jde o nenáročnou manuální práci vsedě.

Můžete se připojit každé pondělí po nešporách (19,00) a ve čtvrtek od 14,00. Sraz na nádvoří před kostelem Panny Marie Sněžné.

Vždy cca na 2-3 hodinky podle možností a výdrže zúčastněných.

Při pozdějším příchodu volejte 732 711 480.

Táčky pro Ukrajinu

Konečně je všechno připraveno a můžeme i u PMS začít s pomocí „Táčky pro Ukrajinu“. Jde o třídění a přetáčení kazových obvazů z továrny, které se pak vozí do nemocnic na ukrajinské frontě. Manuální nenáročná práce vsedě.

Každé pondělí po nešporách (19.00) a ve čtvrtek od 14.00 hodin. Sraz na nádvoří před kostelem. Vždy cca na 2–3 hodinky podle možností a výdrže zúčastněných. Při pozdějším příchodu volejte 732 711 480. Když nám to půjde a domluvíme se, můžeme točit i v pátek

Síma Laštůvková

Tříkrálová koleda

I letos jsme s radostí vyrazili na Tříkrálovou koledu v okolí kostela a kláštera Panny Marie Sněžné. V neděli po mši svaté pro rodiny s dětmi se nás sešlo okolo třiceti koledníků, především z řad rodičů a dětí, vystřídali jsme několik stanovišť od kostela, přes Můstek, Václavské náměstí a Františkánskou zahradu, a zazpívali několik desítek koled. Velké díky budiž všem zpěvákům, malým i velkým výběřcím s kasičkami a především statečným kytaristům – Majdě a Jendovi Štěpančíkovým a Jirkovi Bokovi, kteří hodinu a půl zvládli v opravdu mrazivém dni doprovázet, vést, zpívat... a neumrzly jim při tom ruce! Díky také našim bratrům františkánům, báječné kuchařce Simoně a našim ukrajinským děvčatům, kteří nás pozvali po koledě do refektáře kláštera na výborný oběd, kávu, koláčky... Kolik jsme vykoledovali se teprve dozvíme, ale užili jsme si to skvěle. Bohu díky!

Ohlédnutí za koncerty

V lednu u Panny Marie Sněžné proběhly dva krásné koncerty – Tříkrálový koncert, na kterém vystoupil Hostivický pěvecký sbor a komorní orchestr Aulos – a povánoční koncert pěveckého souboru Kakofon, který se před Vánoci nekonal z důvodu nemoci. Oba koncerty přinesly mnoha posluchačům radost a prodlouženou vánoční atmosféru. Pokud byste měli zájem o koncertování v našem kostele během roku, ozvěte se nám na mail uvedený na našich webových stránkách (pms@efara.cz).

Ekumenická bohoslužba

Včerejší Ekumenická bohoslužba u Panny Marie Sněžné na téma „Miluj bližního svého...“ se velice vydařila. Zúčastnilo se jí sedm duchovních z pěti církví a k tomu plná Michalská kaple věřících z blízka i z daleka, hudbou doprovodili manželé Radovi a br. Jeremiáš. Bohoslužbu vedl náš o. Filip

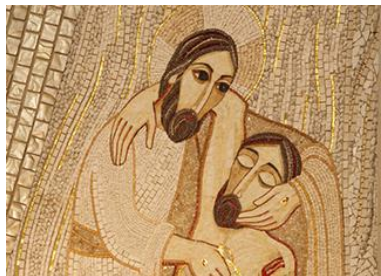

a o duchovní slovo se postaral Michal Balcar, kazatel Církve adventistů sedmého dne. Večer dále pokračoval přátelským neformálním posezením s občerstvením v refektáři kláštera. Další ekumenická bohoslužba by se měla konat v květnu v klášteře v Hájku. Bohu díky za všechna taková obohacující setkání!

- Michal Balcar –
Církev adventistů sedmého dne
- Martin Pavlík –
Církev adventistů sedmého dne
- Jan Macek –
Církev bratrská
- Robert Hart –
Církev bratrská
- Daniel Majer –
Církev československá husitská
- Zdeněk Šorm –
Českobratrská církev evangelická
- Filip Rathouský –
Římskokatolická církev

Milosrdný Samařan aneb Kdo je můj bližní?

Biblické čtení z evangelia Lukáše 10,25–37: *Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: „Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí“ a „miluj svého bližního jako sám sebe.““*

Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ.“ Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?“

Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. Náhodou šel tou cestou jeden kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. Ale když jeden Samařan na své

cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral. Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: „Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.“

Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“ Zákoník odpověděl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“

Do běžné češtiny vstoupilo několik biblických termínů, které měly v biblickém kontextu jiný význam a většina lidí o tom nemá vůbec tušení. Třeba slovo talent původně označovalo váhovou jednotku a díky tradičnímu výkladu Ježíšova podobenství o hřivnách (talentech) tak dnes běžně označujeme vrozené schopnosti člověka. Podobný osud potkal i termín Samaritán, kterým dnes označujeme člověka, který pečuje o druhé, navzdory tomu, že se v biblické době jednalo o označení národnosti těch, kdo žili v okolí Samaří.

Z příběhu o milosrdném Samařanovi se nám vytratila ještě jedna okolnost, a sice proč ho Ježíš vlastně vyprávěl. Vyprávěl ho proto, aby odpověděl na otázku: Kdo je můj bližní? Bližní je zvláštní slovo. Je to vlastně náboženský terminus technicus. My totiž běžně mluvíme o svých blízkých a bližní je tedy jen slovo používané námi, křesťany. Ale ono by spíše bližní mělo splývat s blízkým. Jak v řečtině, tak v latině jsou oba termíny odvozeny od slova blízko, popisující fyzickou vzdálenost. Bližní je tedy původně ten, kdo je v mé blízkosti. Dokáží vnímat jeho mimiku, můžu mu hledět do očí. Zajímavé také je, že v angličtině se zde používá termín neighbor, což je nejen bližní, ale také soused. Bližní je tedy ten, kdo vám dupe nad hlavou a občas vám vytopí kuchyň.

Tahle definice je ovšem zajímavá pro nás, kteří žijeme ve městě, kde do naší fyzické blízkosti vstupuje množství lidí při každé cestě metrem nebo tramvají. A my jsme vytvořili propracovaný systém chování, který nám umožňuje být ve fyzické blízkosti, a přesto nebýt bližními. Mám na mysli třeba vyhýbání se očnímu kontaktu.

Ale kdo je mi blízko ve městě, v němž jsme se naučili fyzickou blízkost ignorovat? Sluchátka nám pomáhají v izolaci od akustických podnětů, které by mohly přicházet od potenciálních bližních. A občas se kolem nás objeví lidé, kteří narušují nepsané pořádky. Třeba křičí. Moje žena, klinická psychologka, by řekla, že jsou nezaléčení. A měla by asi pravdu, i když druhá strana těžce pravdy je, že jsou to možná lidé, kteří volají a snaží se prorazit hradbu osamění ve městě plném lidí, kde není žádný bližní. A nám to není příjemné, protože víme, že jsou to lidé problematictí.

První věc, kterou nás učí příběh o milosrdném Samařanovi je, že pomoc je riskantní věc. Před tím, než se k polomrtvému člověku ležícímu v příkopě dostane milosrdný Samaritán, jdou kolem kněz a levita. Ti tuší, že by měli pomoci, ale zároveň vědí, že jim to zkomplikuje život. Zkomplikuje jim to jejich důležitou službu (bez ironie). Dotyk mrtvého těla znamenal rituální nečistotu a nemožnost vykonávat rituály v jeruzalémském Chrámu. Měli dobré důvody, proč se nestat bližními. Tuším, že tato hrana, tento osten, je namířen proti nám, kteří jsme tady vepředu.

Pomoc je problematická také proto, že zřídka kdy má snadný a rychlý happy end. A vyžaduje naše emoce, naši pozornost, náš čas, což jsou věci, které jsou mnohem hodnotnějšími komoditami, než jsou peníze. Myslím, že mí kolegové jistě také zažívají, že na nás často zvoní lidé, kteří žádají pomoc. Za deset let, co jsme v Praze, jich byly jistě desítky. Stále je mezi jistými lidmi platné přesvědčení, že mezi křesťany je větší šance na získání pomoci. Pokaždé, když někdo takový zazvoní a já jdu po schodech dolů, mám sevřený žaludek. A nikdy nevím, co bude. Stále se mi nepodařilo vytvořit si nějaké schéma, jak reagovat. Poslechnu si příběh a... Někdy jsem hnut soucitem a snažím se pomoci. Někdy se rozčílím, protože vím, že mi na nos věší bulíky. A někdy jednoduše nevím.

Příběh o milosrdném Samařanovi je zneklidňující. Ježíš ho vyprávěl proto, aby zneklidnil zákoníka, který stál před ním. I já se totiž tak často chci ospravedlnit a tohle Ježíšovo slovo útočí na moje svědomí. Nesmíme ho číst tak, že z něj vyjdeme ospravedlnění. Někdy se stane, že tento, u koho jsme byli hnuti soucitem, se ukáže jako ten, kdo nás zneužil. „Lístek do Košic“ vzápětí utratil za krabicák. „Sunar pro děti“ nikdy nebyl zakoupen, protože žádné děti nejsou. Tohle rozpoznání bolí a myslím, že je úplně v pořádku nenechat ze sebe dělat pitomce. Ale vždycky je lepší chybovat soucitem než tvrdostí.

Michal Balcar

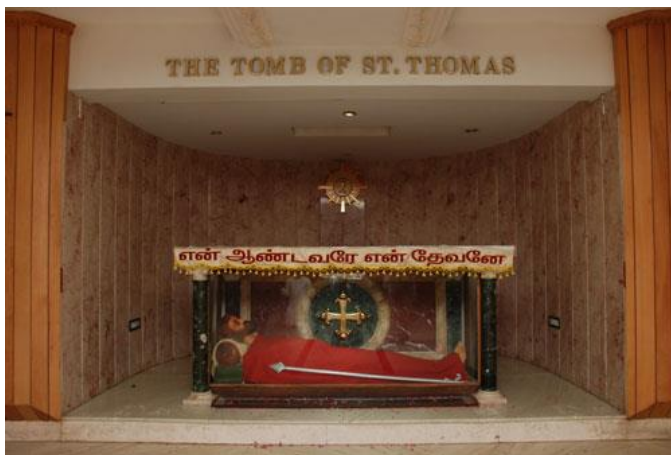

BL. ODORIK Z PORDENONE U PMS (12.)

Putování Indií

Opustíme Thánu a vydáme se po stopách Odorika Indií. Putoval podél západního, Malabárského pobřeží Indie až na jih poloostrova do dnešní Kéraly. Odtud pokračoval severovýchodním směrem podél východního Koromandelského pobřeží až do Madrásu. Zde neopomněl připomenout

přítomnost křesťanů sv. Tomáše, apoštola Indie, jehož údajný hrob se nachází v blízkém Mailapúru. Malabárské pobřeží Indie má dlouhou křesťanskou tradici. Dosud zde žijí křesťané, kteří odvozují svůj původ od prvních indických křesťanů, údajně pokřtěných sv. Tomášem. Svatý Tomáš, jeden z dvanácti Ježíšových apoštolů, podle tradice působil mimo jiné i jako misionář v západní a jihovýchodní Indii, kde podstoupil mučednickou smrt asi roku 72 ve městě Mailapúr.

Údajný hrob sv. Tomáše v Mailapúru, součásti města Čennai (dř. Madrás)

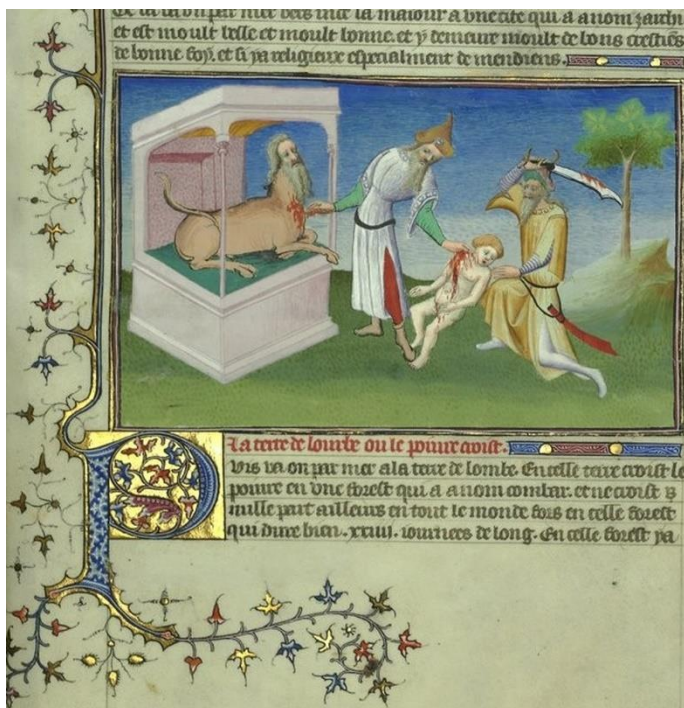
Odorikova cesta po Indii není z jeho vyprávění příliš jasná, protože místa, která zmiňuje, nejsou ve správném geografickém pořadí. Spíše se jedná o soubor náhodně seřazených vyprávění o jednotlivých místech, jak si na ně vzpomněl. Mimo jiné, jako první evropský cestovatel, popsal hinduistické (?) božstvo a lidské oběti: *„Uctívají pak dovedně zhotovenou modlu, jež je zpola vůl a zpola člověk. Tato modla dává nevěřícím odpovědi svými ústy. (Často) vyžaduje krev více než čtyřicetí panen. A tak muži a ženy slibují dát této [modle] své syny a dcery, tak jako u nás zaslibují děti náboženství. Zaslíbené pak přivádějí před modlu a prolévají jejich krev jako oběť, čímž mnozí umírají. A onen lid činí i mnoho jiného, co kvůli ohavnosti se nedá vylíčit.“*

Odorik podrobně popisuje místní zvyky zejména v „království Mobar“, jak se ve středověké Evropě označovalo Koromandelské pobřeží, tedy jihovýchodní pobřeží Indie, zejména jeho jižní část, kterou Arabové znali jako Ma‘abar.

Mimo jiné podal i velmi realistický popis Svátku vozů: *„Ve výroční den onoho boha, kdy byla ona modla vztyčena, přichází král a královna se vším lidem*

oné země a s poutníky, kteří přišli na tento svátek, a táhnou sochu na bohatě zdobeném voze a vycházejí z chrámu s křikem a zpěvem a všemožnou hudbou. Když takto vycházejí, jdou před vozem četné panny vždy dvě a dvě a obdivuhodně zpívají. Pak se objeví poutníci, kteří na tento svátek přišli, tvrdíce, že chtějí dobrovolně pro svého boha zemřít. A tehdy se vrhají, jak dosvědčují, na zem a vůz drtí jejich těla a kosti rozbíjí a láme a takovým způsobem mnozí umírají.“

Tento zvyk je znám z různých míst Indie, zejména však z města Purí v Uríse, které je střediskem kultu Džagannáthy („Pán světa“), jedné z podob hinduistického boha Krišny. Zde se každoročně na přelomu června a července koná velká pouť u příležitosti Svátku vozů, již se účastní statisíce lidí. Socha boha je umístěna na vůz tak těžký, že ho musí tlačit stovky vyznavačů. Zprávy o této pouti, trvající několik dní, byly v minulosti nadsazené, i když nehody jsou běžné a občas se nějaký fanatický vyznavač pokusí vrhnout pod vůz.

Vyobrazení modly a lidské oběti podle Odorikova popisu v Mandevilově podání v Le Liure Mesire Guillaume de Mandeuille. Paříž, Bibliothèque nationale de France

Indický Svátek vozů (Ratha játrá) v Praze (foto autor, červenec 2011).

Z jihovýchodní Indie se Odorik pravděpodobně přeplavil na Cejlon (*Silan, Sillam, Ceilam, Salam, Sylan* apod.) a navštívil také souostroví Nikobary (*Nicimeram, Nicuveram, Nichumera, Hicunera, Sacimeram, Mochimoran, Insimezan* apod.) a Andamany (*Dondin, Dandin, Dodin, Bodin, Dodyn* apod.) východně od Indie. Časový sled pobytu na těchto ostrovech však není jasný, protože jejich popis autor zařazuje až za popis jihovýchodní Asie. Odorik významně rozšířil vědomosti Evropy o oblasti jihovýchodní Asie. Pravděpodobně jako první přinesl do Evropy jméno ostrova Sumatra (*Sumoltra, Sumolchra* apod.). Navštívil rovněž ostrov Jáva a Borneo. Některá jména, která Odorik uvádí, však nebyla dosud spolehlivě identifikována. Někteří autoři dokonce uváděli, že Odorik byl v Japonsku nebo o něm alespoň slyšel. K tomuto zřejmému omylu došlo záměnou Odorikova Zampa, Zapa, Campa, Canpa, Carpa, Capa apod. (Čampa) s Marco Polovým Zipangu (Japonsko).

Dr. Vladimír Liščák

(pokračování příště)

K ZAMYŠLENÍ

Při ekumenických bohoslužbách v lednovém Týdnu jednoty křesťanů jsme zažili čistou radost ze společných chval i modliteb a nepotřebovali jsme řešit, z jaké církve je náš soused v lavici.

Následující modlitba svou zbožnou moudrostí, i díky nádherné barokní češtině, nám před usnutím může pomoci s důvěrou dítěte vnořit se do náruče Boží...

Modlitba večerní

Ach co jest vezdejší život, Pane Bože můj!

Dnešní den nedávníčko teď nastával nám a jako budoucího něco začínali jsme jej, a hle, již zmizel! Kam se poděl dne tohoto čas ten, kterýž se ukázal, byl a minul, a navěky se nevrátí více?

Když jsme přítomný měli, zdálo se vždy cosi, dlouhost nějakou mající; počítali jsme v něm hodiny, čtvrti, minuty: a hle již všecko zaletělo, tak jako jediné okamžení. Bychom i stíhati chtěli a znovu toho, což pominulo, hledati, pro neproměnitelnost řádu tvého v světě nelze. A takť je způsob našeho na světě života: dokudž nám přítomen jest, počítáme hodiny, dny, měsíce, léta, a zdá se nám dlouhého cosi. Ale jakž to pomine, méně nežli okamžení jedno zdáti se bude; a přežda jednou, nevrátí se na věky věků.

Dejž, milý Pane Bože, ať umíme počítati kratičké dny naše na světě, a moudře sobě počínáme, vidouce, an tu místa k přebývání není; časové sami k termínu věčnosti ustavičně nás podávají. Čím jsem se prohřešil dnes, Pane Bože můj, uvěď to prosím v zapomenutí věčné, ať to mně ani tobě na věky na paměť nepřichází. A když večer života mého přijde, zamlouvám sobě, Pane Bože můj, u tebe skrýši, v níž bych až do veselého z mrtvých vstání bezpečně odpočinouti mohl. A potom v slávu přijmeš mne.

Zdroj: J. A. Komenského Modlitby křesťanské, totiž modlitby každodenní, nedělní... ze spisů Jana Amosa Komenského v jedno sebrané – v Praze: Spolek Komenského, 1882 (V. Neubert) 231 s.; 17 cm

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: modlitba růžence půl hodiny přede mší sv.

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude ve čtvrtek 15. 2. v 19.00 hodin.

**TEPLO
PRO
UKRAJINU**

**PŘINESTE /I VYHOŘELÉ/ SVÍČKY
DO SAKRISTIE TOHOTO KOSTELA.**

**MY JE DODÁME UKRAJINSKÉ DÍLNĚ
NA HLUČÍNSKU, KDE JE PŘETAVÍ.**

**ODTUD POJEDOU JAKO ZÁKOPOVÉ
SVÍČE UKRAJINSKÝM VOJÁKŮM
NA FRONTU.**

 ZAKOPOVESVICKY@SEZNAM.CZ **723 955 524**

ZUZANA REBCOVÁ SARAH HAVÁČOVÁ MARJINA DVOŘÁKOVÁ

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Po, Út, St (pouze po předchozí domluvě s farářem);

Čt 14–16.00; Pá 9–11.30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Za aktuální reportáže a přípravu snímků redakce děkuje Zuzaně Rebcové a za snímky samotné, i za ilustrace, všem jejich autorům.

Redakce: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, tel.: 604 238 059, snezenka.farni@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 2. 2024. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 15 Kč. Neprodejně.

Dobrovolné příspěvky vhadzujte do pokladničky v kostele.